

За о чу потрѣбѣнно то правопи-
санїе въ пребѣджа тѣ.

Мнѣго пжти сѧ о ѿловихъ о чу перо то да пребеджъ
тоба ѿшеполѣзно сочиненїе, но младенческї атъ бѣрастъ
на нашій атъ лѣзикъ и разногласіе то междѹ списа-
тели те спорѣдъ правописанїе то, нечувствителю мнѣ ѿ-
теглахъ рѣка то ѿ тоба предпрѣйтїе. Но моєто жар-
ко желанїе за да не ѿстайкъ мойте єдинородны лишен-
ни ѿ ѿшеполѣзна та та же книга, принудима да изыщъ
срѣдство, чрезъ което да быхъ способилъ тоба высѣ-
ко намѣренїе.

Всегдашно мнѣ ѿшпѣшило да о чупотреби въ слогъ
атъ си рѣчи вразумителны и чисты Бѣлгарскы, но
понеже церковна та извѣска є недостаточна за Бѣлгар-
ско то пронзношенїе, а списатели те помеждѹ си разногла-
сни въ правописанїе то и сложенїе то на лѣзикъ атъ,
въ тоба жално ежегоднїе на наша та словесность ѿ-
бѣрнахъ вниманїе да изыщъ способъ, чрезъ които да
бы сѧ избавили ѿ бесполѣзно то разногласіе, и дабы сѧ
съгласили въ грамматически прѣвила, които всички те
списатели во ѿбще да послѣдоватъ, зашо то ѿ съгласното
и прѣвилено то правописанїе зависи напаче ѿ работанїе
то на лѣзикъ атъ и възвысоченїе то на Бѣлгарска та
словесность.

Всѣки нешработенъ лѣзикъ за да полути добро во-
обрѣденїе требва да мѣ сѧ испыта глава та на изворъ
атъ, ѿ кого то є протекълъ: ако є ѿбо първообрѣзенъ
требва да ємъ едини съ най ближній атъ при него лѣзикъ: